

prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (jud: V. Negurița)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Chițanu Vasile, reprezentat de avocatul Vladimir Buga,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Chițanu Vasile împotriva Societăți Comerciale „L.G.V.D.-Agro” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea drepturilor salariale și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 03 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 10 iunie 2020, Chițanu Vasile a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.C. „L.G.V.D.-Agro” S.R.L. cu privire la încasarea drepturilor salariale și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 04 iulie 2019 a fost angajat pe o perioadă nedeterminată la S.C. „L.G.V.D.-AGRO” S.R.L. în calitate de administrator pe sectorul Coștangalia, r-nul. Cimișlia.

A menționat că, a convenit cu administratorul S.C. „L.G.V.D.-AGRO” S.R.L., Șoiliță Gheorghe ca munca sa-i fie retribuită cu un salariu de 1000 euro/lunar, iar la sfârșitul anului calendaristic să-i fie achitat suplimentar câte 1000 euro pentru fiecare lună, astfel urmând ca în total salariul să fie în sumă de 2000 euro.

Reclamantul a susținut că, ziua sa de muncă începea la ora 08 dimineața și se termina uneori noaptea târziu fără a refuza să presteze și alte funcții la indicațiile directorului (mecanic, conducător auto, electrician etc).

A mai menționat că, la data de 04 august 2019, administrator S.C. „L.G.V.D.-AGRO” S.R.L., Șoiliță Gheorghe i-a achitat salariul pentru luna iulie de 1000 euro, el continuând să muncească cu diligență și efort în vederea îndeplinirii tuturor însărcinărilor stabilite.

A accentuat reclamantul că, întrucât ulterior nu i-a fost achitat salariul pentru luna următoare, la data de 15 septembrie 2019, i-a comunicat directorului că nu va mai ieși la muncă până nu i se va achita salariul restant, deși i-a fost promis că va primi plățile convenite în timpul apropiat, cu regret nu a fost remunerat.

Astfel, la 04 octombrie 2019, reclamantul a depus o plângere la Inspekția Muncii, iar la 30 octombrie 2019 a primit răspunsul precum că, S.C. „L.G.V.D.-AGRO” S.R.L. a refuzat să prezinte actele solicitate de Inspekția Muncii fiind întocmit în adresa societății un proces verbal în temeiul art. 349 alin. (1) Cod Contravențional.

A invocat că, potrivit art. 58 alin. (3) al Codului Muncii în caz că contractul de muncă nu a fost perfectat în formă scrisă, acesta este considerat a fi încheiat pe o durată nedeterminată și produce efecte din ziua când salariatul a fost admis la muncă de angajator.

A conchis partea că, la moment plățile neefectuate de către S.C. „L.G.V.D.-AGRO” S.R.L. în beneficiul său, constituie suma de 4000 euro care este compusă din: 1000 euro - salariul pentru luna august 2019, 500 euro - salariul pentru luna septembrie 2019, 1000 euro - supliment pentru luna iulie 2019, 1000 euro - supliment pentru luna august 2019 și 500 euro - supliment pentru luna septembrie 2019.

Totodată a afirmat că, în conformitate cu art. 143 alin. 1) lit. a) Codul muncii, din 16 septembrie 2019, pârâțul S.C. „L.G.V.D.-AGRO” S.R.L. se află în întârziere cu achitarea salariului, iar conform art. 330 alin. (2) al Codului muncii, acesta urmează să achite și o penalitate de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere în perioada 16 septembrie 2019 – 01 iunie 2020 în sumă totală de 3108 euro (4000 euro x 0,3% x 259 zile).

A solicitat încasarea de la S.C. „L.G.V.D.-AGRO” S.R.L. a sumei de 4000 euro, cu titlu de salariu restant, a sumei de 3108 euro cu titlu de penalității și a sumei de 5100 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică.

Prin hotărârea din 08 iulie 2020 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, s-a respins integral ca, fiind nefondată, cererea de chemare în judecată depusă de Chițan Vasile împotriva S.C. „L.G.V.D.-AGRO” S.R.L., privind încasarea drepturilor salariale și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 03 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Chițanu Vasile și s-a menținut hotărârea din 08 iulie 2020 a Judecătorei Strășeni, sediul Central.

Pentru a decide astfel, Colegiul a considerat că prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecării, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea dată este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Astfel, din înscrisurile dosarului civil, instanța de apel a învederat că atestă cu certitudine, lipsa unui contract individual de muncă încheiat între părțile în litigiu.

Reieșind din actele cauzei, Colegiul a constatat că instanța de fond, corect a menționat că, de către reclamant nu a fost demonstrată incontestabil admiterea sa la muncă în cadrul S.C. „L.G.V.D.-AGRO” S.R.L. în calitate de administrator de sector.

Colegiul a mai specificat că admite poziția instanței de fond precum că, presupusa corespondență pe rețeaua „viber” dintre reclamantul/apelant și administratorul S.C. „L.G.V.D.-AGRO” S.R.L., Șoiliță Gheroghe referitor la chestiunile cotidiene din activitatea întreprinderii, nu poate fi admisă, or, nu a fost

demonstrat că aceste convorbiri au fost duse cu administratorul S.C. „L.G.V.D.-AGRO” S.R.L., Șoiliță Gheorghe.

Totodată, a concluzionat că, presupusul calcul/raport al cheltuielilor efectuate la întreprindere de asemenea nu poate fi admisă ca probă pertinentă din motiv că este întocmit și semnat unilateral de către apelant fără a fi cel puțin aprobat cu ștampila întreprinderii și nici bonul/factura din 27 iulie 2019 pe anumite piese de schimb la tehnică agricolă nu confirmă că acestea au fost procurate de reclamant în folosul și din contul întreprinderii S.C. „L.G.V.D.-AGRO” S.R.L., fiind indicat drept client/cumpărător - persoană fizică.

Cu privire la alegațiile apelantului, precum că, prin declarațiile martorului Mogîldea Ion, s-a stabilit cu certitudine angajarea sa la întreprinderea S.C. „L.G.V.D.-AGRO” S.R.L., Colegiul a susținut poziția instanței de fond, or, declarațiile martorului Mogîldea Ion nu sunt suficiente pentru a demonstra faptul admiterii reclamantului la muncă de facto. Mai mult, martorul Mogîldea Ion a relatat că ar fi muncit la întreprindere o perioadă scurtă de timp și „din spusele reclamantului a aflat că acesta muncește la Mogîldea Ion de circa 2 luni”, aceasta fiind o probă indirectă ce rezultă doar din relatările reclamantului.

Colegiul a mai specificat că consideră întemeiată concluzia instanței de fond precum că, ținând cont de faptul că, între Chițanu Vasile și S.C. „L.G.V.D.-AGRO” S.R.L. nu a fost încheiat un contract individual de muncă în formă scrisă, reclamantul/apelant nu a demonstrat că a fost admis la muncă în sensul art.58 alin.(3) Codul muncii și nu s-a constatat că între părți a fost încheiat un contract individual de muncă verbal, acțiunea urmează a fi respinsă ca fiind nefondată.

Subsecvent, Colegiul a considerat întemeiată hotărârea primei instanțe, iar cererea de apel este una formală, declarată din simplu dezacord cu soluția instanței de fond.

La 04 mai 2021, prin intermediul oficiului poștal, Chițanu Vasile, reprezentat de avocatul Vladimir Buga, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au constatat just și au dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu au examinat cauza sub toate aspectele și nu au stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 03 februarie 2021 și a expediat-o participanților la proces la 11 martie 2021 (f.d. 92), or, la actele cauzei nu se regăsește dovada de recepționare a acesteia de către recurent.

Astfel, recursul declarat la 04 mai 2021, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității

recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 11 mai 2021 instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței.

Referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Chițanu Vasile, reprezentat de avocatul Vladimir Buga, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat Chițanu Vasile, reprezentat de avocatul Vladimir Buga, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură

civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Chițanu Vasile, reprezentat de avocatul Vladimir Buga, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Chițanu Vasile, reprezentat de avocatul Vladimir Buga, împotriva deciziei din 03 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat